

בראשית פרק ב

(יט) וַיִּצַר יְדֹד אֱלֹהִים מִן הָאָדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל הָאָדָם לִרְאוֹת מֶה יִקְרָא לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ:
(כ) וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל הַבְּהֵמָה וְלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא מָצָא עֶזֶר כְּנֶגְדּוֹ:

Genèse, chapitre 2, versets 19 et 20.

Verset 19 : L'Éternel Dieu avait formé de matière terrestre, tous les animaux des champs et tous les oiseaux du ciel. Il les amena devant l'homme pour qu'il les nomme **et telle chaque espèce animée sera nommée par l'homme, tel serait son nom.**

Verset 20 : L'homme imposa des noms à tous bétails, aux oiseaux du ciel, à tous les animaux des champs ; et l'homme ne trouva pas une aide face à lui.

רש"י בראשית פרק ב פסוק יט

וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה וגו' - סרסוהו ופרשהו כל נפש חיה אשר יקרא לו האדם שם הוא שמו לעולם:

Commentaire de Rachi sur le passage suivant :

« Et telle que chaque espèce animée sera nommée par l'homme. »

Modifie (l'ordre des mots du verset) et explique le (ainsi) : chaque espèce vivante à qui l'homme donnera un nom, tel serait son nom à jamais.